Lietas Nr. C35074514
Lietas arhīva Nr. CA-0438-17/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 25.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Grauda
un tiesneses D.Jansone un S.Krūmiņa
ar sekretāri S.Kazaini,
piedaloties /pers. B/ un sabiedrības ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 7.jūnija spriedumu.

A p r a k s t o š ā

[1] 2014.gada 8.maijā prasītājs /pers. B/Siguldas tiesā, šobrīd Rīgas rajona tiesā, cēla prasību pret atbildētāju sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) "KAVITA V" par zaudējumu piedziņu.

[1.1] Prasītāja dēlam /pers. E/ pieder nekustamais īpašums /Nosaukums A/, kas atrodas Ogres novadā, Meņģeles pagastā, reģistrēts zemesgrāmatā ar kadastra Nr./numurs A/.

2009.gada 4.oktobrī tika noslēgts cirsmas pirkšanas-pārdošanas līgums starp /pers. E/ kā pārdevēju un prasītāju kā pircēju, ar kuru pārdoti koki īpašumā /Nosaukums A/ uz celma 8.nogabalā 247 m^3 un 11.nogabalā 17 m^3.

2009.gada 6.oktobrī prasītājs cirsmu pārdeva tālāk SIA /Nosaukums B/ kopā ar ciršanas apliecinājumu CAV 748735 ar Nr.727205, kas apliecina tiesības veikt koku ciršanu augstākminētajos nogabalos 264 m^3 apjomā. Cirsmas izstrādes veids noteikta kailcirte 2,1 ha platībā.

2009.gada 20.oktobrī SIA /Nosaukums B/ pārdeva cirsmu 264 m^3 apjomā atbildētājam.

2009.gada 25.novembrī Rīgas reģionālās virsmežniecības komisija, apsekojot cirsmas platību, konstatēja, ka aiz cirsmas robežām nocirsti 32 koki. 2009.gada novembra beigās, pēc cirsmas izstrādes īpašuma /Nosaukums A/ 8. un 11.nogabalā, tika veikta nocirsto koku celmu uzmērīšana, kuru veica Konsultāciju pakalpojuma centra Rīgas nodaļas vadītājs /pers. F/ un viņa kolēģis /pers. G/. Pēc mērījumu datu apstrādes tika konstatēts, ka nocirsti nevis 264 m^3, kas norādīti ciršanas apliecinājumā, bet gan 511,94 m^3 koksnes krājas, par ko tika informēta Madlienas mežniecība. /pers. F/ pie cirsmas novērtējuma pierakstījis piebildi, ka apmēram 15% no cirsmas platības atrodas zem treilēšanas ceļiem, daļa celmu var būt neuzmērīta. Tas nozīmē, ka zem treilēšanas ceļiem palikuši neuzmērīti 76,79 m^3 koksnes, kas kopā ar uzmērīto koku celmiem veido 588,73 m^3.

[1.2] Saskaņā ar Meža likuma 1.panta 1.punktu ciršanas apliecinājums ir Valsts meža dienesta izsniegts dokuments, kas apliecina plānotās darbības likumību un ir uzskatāms par šīs darbības atļauju. Tādējādi katrs koka m^3 krājas, kas nocirsts virs ciršanas apliecinājumā norādītajiem 264 m^3, ir nocirsts nelikumīgi. Nelikumīgi nocirsti 324,73 m^3 koksnes krājas, kas vērtējama kā zaudējumu nodarīšana.

Zaudējumu apjoms pēc /pers. F/ cirsmas novērtējuma ir 18 086,31 Ls. Pēc /pers. F/ piebildes pie cirsmas novērtējuma, ka 15% no cirsmas platības atrodas zem treilēšanas ceļiem, kur nav iespējams veikt nocirsto koku celmu mērījumus, šie kokmateriāli veido 15% no 18 086,31 Ls jeb 2712,95 Ls. Zaudējuma summa pēc šiem aprēķiniem ir 20 799,26 Ls.

Iepazīstoties ar /pers. F/ cirsmas novērtējumu un koku dastojuma kopsavilkumu, prasītājs secina, ka /pers. F/ ir apzināti samazinājis nocirsto koku apjomu. Meža konsultāciju pakalpojumu centra darbiniece /pers. I/ pēc prasītāja iesniegtajiem mērījuma datiem aprēķināja, ka vēl papildus /pers. F/ veiktajam cirsmas novērtējumam cirsmā nelikumīgi tika nocirsta egle 6,45 m^3 apjomā, apse 12,42 m^3 apjomā, bērzs 208,45 m^3 apjomā. Tas nozīmē to, ka zaudējumu apmērs vēl papildus ir 22 303,96 Ls.

Kopējie nodarītie zaudējumi uz 2009.gada nogali veidoja 43 103,22 Ls jeb 61 576,03 EUR.

Tādējādi atbildētājs ir rupji pārkāpis cirsmas pirkšanas-pārdošanas līguma noteikumus, ir nozāģējis kokus bez likumīga pamata un nodarījis meža īpašniekam materiālos zaudējumus 43 103, 22 Ls jeb 61 576,03 EUR apmērā, kas saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu ir jāatlīdzina.

Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti no 2009.gada 1.decembra līdz 2014.gada maijam (53 mēneši) veido 8158,82 EUR.

[1.3] 2011.gada 25.jūlijā starp /pers. E/ un prasītāju tika noslēgts cesijas līgums, ar kuru /pers. E/ atdeva savas prasījuma tiesības uz viņam piederošo īpašumu /Nosaukums A/ atbildētājam pret visām personām, kuru dēļ īpašumam /Nosaukums A/ ir nodarīti materiālie zaudējumi vai tādi tiks nodarīti.

Pamatojoties uz Civillikuma 1404., 1772., 1765.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja prasītājam nodarītos zaudējumus 61 576,03 EUR un kavējuma procentus 8158,82 EUR.

[2] 2014.gada 16.jūnijā Siguldas tiesā, šobrīd Rīgas rajona tiesā, tika saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst.

[2.1] Atbildētājs uzskata, ka prasību cēlusi persona, kurai nav prasījuma tiesības, jo tiek prasīts piedzīt zaudējumus, kas it kā nodarīti nekustamam īpašumam /Nosaukums A/, Ogres novada Meņģeles pagastā, kas nepieder prasītājam, bet gan /pers. E/. Atsaucoties uz Civillikuma 1799.pantu, atbildētājs norāda, ka prasītājs uz cesijas līguma pamata nevar iegūt īpašnieka tiesības uz lietu, ne arī tiesības, kuras saistītas ar īpašumu un īpašnieku un noteiktas Civillikuma 1042., 1043., 1038. un 1039.pantā. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 2.punktu ir konstatējams tiesvedības izbeigšanas pamats.

[2.2] Prasītājs savas tiesības celt prasību pamato ar līgumiskām attiecībām, kurās viņš nav līguma dalībnieks. Prasītājs nav norādījis likuma pantu, kurš ļautu viņam atsaukties uz citu personu starpā notikušiem darījumiem, lai pamatotu kādas savas tiesības. SIA /Nosaukums B/ nav cēlis pret

atbildētāju nekādas prasības, kā arī nav zināms, ka tādas tiesības būtu piešķirtas prasītājam. Atbildētājam ir zināms, ka prasītājs cēla identiska satura prasību arī pret SIA /Nosaukums B/. Ogres rajona tiesā tika ierosināta civillieta Nr.C24175512, kur tiesa 2014.gada 25.februārī pieņēma spriedumu lietā, ar kuru noraidīja prasītāja prasību pret SIA "Jaunogres nams".

[2.3] Ievērojot to, ka atbildētājam nav līgumiskās attiecības ar prasītāju, tad ir pilnīgi nepareiza un nepamatota prasītāja norāde, ka atbildētājs ir rupji pārkāpis cirsmas pirkšanas-pārdošanas līguma noteikumus, nozāģējis kokus bez likumīga pamata un nodarījis meža īpašniekam materiālus zaudējumus 43 103,22 Ls jeb 61 576,03 EUR apmērā.

[2.4] Prasītājs nav izpildījis Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 4.punkta prasības, jo prasības summas aprēķiniem ņemtās summas (t.i., m^3 cenas) nav pamatotas ar dokumentāliem pierādījumiem vai meža inventarizācijas dokumentiem. Atsaucoties uz Ministru Kabineta 2007.gada 28.augusta noteikumu Nr.590 "Meža inventarizācijas un Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" 34.punktu, atbildētājs norāda, ka prasītājs vispār nav pievienojis ciršanas apliecinājuma dokumentu. Slēdzieni, kurus prasītājs taisījis jau pēc cirsmas izstrādes, nav dokumenti, pēc kuriem noteikt m^3 cirsmā, ne arī veikt kādus aprēķinus.

[2.5] Atbilstoši Meža likuma 12.panta trešajai daļai prasītājam savu prasījumu pamatojumam bija jāiesniedz tiesā meža inventarizācija, kā arī šī inventarizācija bija jāveic pirms koku ciršanas. Atbildētāja rīcībā ir iesniegumi, kurus prasītājs nodeva SIA /Nosaukums B/, kuram sākotnēji pārdeva cirsmu. No 2009.gada 16.jūlija iesnieguma Madlienas mežniecībai, kuru parakstījis prasītājs, ir redzams, ka meža inventarizācija veikta 2009.gadā, kā arī norādīts, ka pēc inventarizācijas datiem nogabalā Nr.8 m^3 kopā ir 246, bet nogabalā Nr.11 kopā ir 19 (šie cipari pārsvītroti) un ailē „Pēc cirsmas novērtējuma" norādītie m^3 ir 247 nogabalā Nr.8 un 17 nogabalā Nr.11. 2009.gada 11.septembrī prasītājs vēlreiz vērsies ar identisku iesniegumu Madlienas mežniecībā un tajā norādījis, ka meža inventarizācija veikta 2009.gadā, kā arī norādījis, ka pēc inventarizācijas datiem nogabalā Nr.8 koksne ir 247 m^3, bet nogabalā Nr.11 koksne ir 17 m^3. 2009.gada 28.septembrī mežzinis /pers. L/ nolēmis izsniegt ciršanas apliecinājumu. No minētā izriet, ka meža inventarizācija ir veikta, bet tās dati tiesai nav iesniegti un atrodas prasītāja rīcībā. Tāpat prasītājs nav iesniedzis tiesai to informāciju, kādu, pamatojoties uz meža inventarizācijas datiem, iesniedzis mežniecībā ciršanas apliecinājumu saņemšanai. Prasītājs savā prasībā atsaucies uz Rīgas reģionālās Virsmežniecības 2009.gada 25.novembra aktu par Meņģeles pagasta īpašuma /Nosaukums A/ kailcirtes platības pārbaudi, kurā norādīts, ka tā veikta atbilstoši likuma prasībām un pieļaujamās kļūdas robežas nav pārsniegtas.

Pamatojoties uz teikto, lūdz lemt par tiesvedības izbeigšanu, jo prasību cēlusi persona, kurai nav prasības tiesības; ja minētais lūgums tiek noraidīts, noraidīt prasību.

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.aprīļa lēmumu tiesvedība lietā tika izbeigta.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 15.oktobra lēmumu Rīgas rajona tiesas 2015.gada 22.aprīļa lēmums tika atcelts un jautājums tika nodots jaunai izskatīšanai Rīgas rajona tiesai.

[5] Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 7.jūnija spriedumu prasība tika noraidīta; no prasītāja valsts labā tika piedzīti tiesas izdevumi: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 44,90 EUR.

[5.1] Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1798., 1805.pantu, secināja, ka ar 2011.gada 25.jūlijā noslēgto cesijas līgumu prasītājs ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju, līdz ar to nepamatots ir atbildētāja uzskats, ka prasību cēlusi persona, kurai nav prasījuma tiesības, un nepamatots ir atbildētāja lūgums izbeigt tiesvedību lietā.

[5.2] Lietā nepastāv strīds par to, ka prasītājs kā pircējs no sava dēla kā pārdevēja nopircis cirsmu – kokus uz celma meža nogabalos Nr.8 (247 m^3) un Nr.11 (17 m^3) platībā pārdevējam piederošajā nekustamajā īpašumā "Graviņas", Meņģeles pagastā, Ogres novadā, ko 2009.gada 6.oktobrī kopā ar ciršanas apliecinājumu pārdevis SIA "Jaunogres nams". Lietā nepastāv strīds arī par to, ka 2009.gada 20.oktobrī minēto cirsmu SIA "Jaunogres nams" pārdevis atbildētājam.

Lietā pastāv strīds par to, vai cirsmā notikusi nelikumīga koku izciršana, tādējādi nodarot zaudējumus meža īpašniekam.

Atsaucoties uz Civillikuma 1770., 1771., 1775., 1779.pantu, tiesa norādīja, ka zaudējumu atlīdzināšana ir civiltiesisks līdzeklis, kas kalpo tāda mantiskā stāvokļa atjaunošanai vai nodrošināšanai, kāds būtu, ja nebūtu pārkāptas tiesības. Lai būtu pamats zaudējumu atlīdzībai, tiesai ir jākonstatē atbildētāja prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un to apmērs, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Tiesa konstatēja, ka, 2009.gada 20.oktobrī noslēdzot cirsmas pirkuma līgumu, atbildētājs pieņēma izstrādei ar visām tiesībām un pienākumiem cirsmu saskaņā ar Valsts meža dienesta Rīgas reģionālās mežniecības Madlienas mežniecības 2009.gada 28.septembra ciršanas apliecinājumu Nr.727205, CAV 748735. Tādējādi tiesa secināja, ka atbilstoši Meža likuma 1.panta 2.punktam atbildētājs ir saņēmis atļauju cirsmas izstrādei – kailcirtei 2,10 ha platībā.

Atbilstoši 2009.gada 20.oktobra līguma 1.2.punktam un atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem cirsmas faktiskais stāvoklis atbildētājam bija zināms. Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis atzina to, ka cirsmas izstrāde veikta 2,1 ha platībā, nepārsniedzot cirsmas robežas, atbilstoši apliecinājumā norādītajam cirtes izpildes veidam – kailcirtei.

Prasītājs kā pierādījumu tam, ka cirsmā notikusi koku nelikumīga ciršana, prasības pieteikumam pievienojis Konsultāciju pakalpojuma centra Rīgas nodaļas vadītāja /pers. F/ cirsmas novērtējumu. Tiesa uzskatīja, ka minētais cirsmas novērtējums nevar būt par pamatu secinājumam, ka reāli nocirsts tāds koku daudzums, kāds norādīts cirsmas novērtējumā, jo, kā izriet no prasības pieteikuma, tad nocirsto koku celmu uzmērīšana notikusi jau pēc cirsmas izstrādes. Kā izriet no atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, aiz cirsmas robežām jau bijusi veikta mežizstrāde. Uz cirsmas apskati viņš nav aicināts un tajā nav piedalījies, līdz ar to pieļāva, ka nocirsto koku celmu uzmērīšana notikusi ārpus cirsmas robežām. Turklāt, kā tiesas sēdē atzina pats prasītājs, par koku nelikumīgas izciršanas faktu viņš vērsies gan Madlienas mežniecībā, gan Valsts policijā, taču ne mežniecība, ne Valsts policija nelikumīgu koku ciršanas faktu netika konstatējušas. No lietas materiāliem pievienotās Latvijas Republikas prokuratūras Ogres rajona prokuratūras 2010.gada 18.marta /pers. E/ adresētās atbildes uz sūdzību izriet, ka /pers. E/ 2009.gada 13.decembra iesnieguma pārbaudes gaitā Ogres iecirkņa kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors majors /pers. M/ bija izprasījis un saņēmis no VMD Rīgas reģionālās virsmežniecības atbildi, no kuras izriet, ka nelikumīga koku ciršana īpašumā "Graviņas" kailcirtei iestigotajā un cirsmas skicē uzrādītajā platībā 1.kvartāla 8. un 11.nogabalos nav notikusi. Tā kā nelikumīgu koku ciršanu cirsmā nav konstatējusi ne Madlienas mežniecība, ne Valsts policija, kas atteikusies ierosināt kriminālprocesu, ir pamats secinājumam, ka koku izciršanu cirsmā atbildētājs veicis atbilstoši koku ciršanas apliecinājumā Nr.727205, CAV 748735 norādītajai cirtes platībai un izcērtamajam apjomam.

Tiesas sēdē netika iegūti nekādi pierādījumi arī prasītāja apgalvojumam, ka 2009.gada 25.novembrī Rīgas reģionālā virsmežniecības komisija, apsekojot cirsmas platību, konstatējusi, ka aiz cirsmas robežām nocirsti 32 koki, kā to prasības pieteikumā norādījis prasītājs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu tiesa atzina, ka prasītājs nav pierādījis, ka nelikumīgas koku ciršanas rezultātā atbildētājs nodarījis prasītājam zaudējumus prasības pieteikumā norādītajā 61 576,03 EUR apmērā.

Līdz ar to tiesa atzina, ka prasība pret atbildētāju par zaudējumu piedziņu ir nepamatota un noraidāma pilnībā.

[5.3] Tā kā tiesa noraidīja prasību par zaudējumu piedziņu, tiesa nevērtēja prasību par kavējuma procentu 8158,82 EUR piedziņu.

[6] 2016.gada 27.jūnijā prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 7.jūnija spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā.

[6.1] Tiesa nav pamatoti izvērtējusi lietā noskaidrotos apstākļus. Prasītājs nepiekrīt tiesas secinājumam par cirsmas novērtējumu, jo Valsts Meža dienests, konstatējot to, ka ir notikusi nelikumīga koku zāģēšana, pēc nocirsto koku celmu mērījumiem nosaka, cik kubikmetru koku ir nocirsts, nosaka koku sugu un aprēķina nodarītos zaudējumus.

[6.2] Prasītājs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka koku ciršanu atbildētājs veicis atbilstoši koku ciršanas apliecinājumā Nr.727205, CAV 748735 norādītajai cirtes platībai un izcērtamajam apjomam. Prasītājs savu prasību pamatoja arī ar Latvijas Republikas Augstākas tiesas 1997.gada 22.decembra plēnuma lēmuma Nr.6 3.punktu, bet tiesa spriedumā nav norādījusi šo pieteikuma pamatojumu.

[6.3] Tiesa spriedumā norāda, ka tiesas sēdē netika gūti pierādījumi prasītāja apgalvojumam, ka aiz cirsmas robežām nocirsti 32 koki. Prasītājs tiesai nepiekrīt, jo par šiem 32 kokiem prasība par zaudējumu atlīdzību nemaz nav celta. Turklāt prasītājs tiesai nolasīja Rīgas Reģionālās virsmežniecības 2009.gada 2.decembra atbildi uz prasītāja iesniegumu, kurā virsmežniecība atzīst to, ka aiz cirsmas robežām ir nocirsti 32 koki, ko tiesas sēdes laikā apstiprināja atbildētāja pārstāvis /pers. C/. Turklāt tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu ne pirms tiesas sēdes, ne tiesas sēdes laikā nepaziņoja to, ka nav iesniegti pierādījumi tam, ka ārpus cirsmas robežām tika nocirsti 32 koki.

Pamatojoties uz Civilprocesa 93.panta ceturto daļu, lūdz pieņemt apelācijas sūdzību un prasību apmierināt.

[7] Prasītājs/pers. B/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību uzturēja uz apelācijas sūdzībā un prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja SIA "KAVITA V" pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību neatzina uz paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

M o t ī v u d a ļ a

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies pušu paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2016.gada 7.jūnija spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai.

[9.1] Nav pamatots prasītāja apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka pirmās instances tiesa nav pamatoti izvērtējusi lietā noskaidrotos apstākļus.

Kā to pareizi ir atzinusi pirmās instances tiesa, prasības pieteikumam pievienotais Konsultāciju pakalpojuma centra Rīgas nodaļas vadītāja /pers. F/ cirsmas novērtējums (l.l.20) nevar būt par pamatu secinājumam, ka reāli nocirsts tāds koku daudzums, kāds norādīts cirsmas novērtējumā, jo nocirsto koku celmu uzmērīšana notikusi jau pēc cirsmas izstrādes. Uz cirsmas apskati netika aicināts un tajā nepiedalījās atbildētāja pārstāvis, turklāt cirsmas novērtējums ir pretrunā ar ciršanas apliecinājumā norādītajiem meža inventarizācijas datiem.

Atbilstoši Meža likuma 12.panta pirmās un trešās daļas (redakcijā līdz 2011.gada 31.decembrim), Ministru kabineta 2007.gada 28.augusta noteikumu Nr.590 "Meža inventarizācijas un Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" 34.1.punkta prasībām, lai uzsāktu koku ciršanu mežā, ir nepieciešams ciršanas apliecinājums, kura saņemšanai savukārt ir nepieciešams veikt meža inventarizāciju.

No lietas materiālos esošā Valsts meža dienesta Rīgas reģionālās mežniecības Madlienas mežniecības 2009.gada 28.septembra ciršanas apliecinājuma Nr.727205, CAV 748735 (l.l.41) un prasītāja iesniegumiem minētā apliecinājuma saņemšanai (l.l.43, l.l.45) ir redzams, ka 2009.gadā tika veikta meža inventarizācija. Apliecinājumā iekļautās ziņas par cirtes veidu, cirtes izpildes veidu, cirsmas numuru, kvartāla numuru, nogabala numuru, izcērtamo platību (ha), izcērtamo koksnes apjomu (m^3) ir norādītas pēc meža inventarizācijas datiem, kurus apšaubīt nav pamata.

Turklāt, kā to pareizi ir konstatējusi pirmās instances tiesa, par koku nelikumīgas izciršanas faktu prasītājs ir vērsies gan Madlienas mežniecībā, gan Valsts policijā, taču ne mežniecība, ne policija nelikumīgu koku ciršanas faktu netika konstatējušas.

[9.2] Tādējādi, pretēji prasītāja apelācijas sūdzībā minētajam, pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka koku ciršanu atbildētājs veicis atbilstoši koku ciršanas apliecinājumā Nr.727205, CAV 748735 norādītajai cirtes platībai un izcērtamajam apjomam.

Apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka prasītājs savu prasību pamatoja arī ar Latvijas Republikas Augstākas tiesas 1997.gada 22.decembra Plēnuma lēmuma Nr.6 3.punktu, bet tiesa spriedumā nav norādījusi šo pieteikuma pamatojumu, neliecina par pirmās instances tiesas sprieduma nepareizību. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Plēnuma lēmumi tiesām nav saistoši. Prasītāja norādītais Latvijas Republikas Augstākās tiesas 1997.gada 22.decembra Plēnuma lēmums Nr.6 "Par likumu piemērošanu krimināllietās par koku nelikumīgu (patvaļīgu) ciršanu, meža iznīcināšanu vai bojāšanu" tika pieņemts nolūkā nodrošināt likumu vienveidīgu izpratni un piemērošanu krimināllietās par koku nelikumīgu (patvaļīgu) ciršanu, meža iznīcināšanu vai bojāšanu un tā 3.punkts noteica, ka privātīpašumā esošajos mežos koku ciršana ir nelikumīga (patvaļīga), ja koki nocirsti bez valsts mežziņa izsniegtā ciršanas apliecinājuma vai arī pārkāpjot koku ciršanas apliecinājuma nosacījumus. Minētais apstāklis pirmās instances tiesas spriedumā ir izvērtēts, pamatoti secinot, ka koku ciršanu atbildētājs veicis atbilstoši koku ciršanas apliecinājumā Nr.727205, CAV 748735 norādītajai cirtes platībai un izcērtamajam apjomam.

[9.3] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nav juridiskas nozīmes izvērtēt prasītāja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par ārpus cirsmas robežām nocirstajiem 32 kokiem, jo prasība par zaudējumu atlīdzību par šiem 32 kokiem nav celta.

[10] Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu par prasības noraidīšanu, bet prasītāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[11] Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies izdevumi pirmās instances tiesā 49,60 EUR (l.l.3) un apelācijas instances tiesā 1,68 EUR (l.l.3a), kopā 51,28 EUR. Ņemot vērā to, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai ir iemaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (l.l.57), saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu no prasītāja valsts labā piedzenama atlikusī summa 46,58 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204.[1]pantam prasītājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. B/ prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" par zaudējumu piedziņu – noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 46,58 EUR (četrdesmit seši *euro* piecdesmit astoņi centi).

Noteikt /pers. B/ 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro*.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2017.gada 30.jūnijs.

Tiesneses I.Grauda

D.Jansone

S.Krūmiņa